

Χαιρετισμός Π. Μαρινοπούλου

Στην εκδήλωση του Συλλόγου μας στις 13 Αυγούστου 2011 με θέμα «Οι Βλασαίοι στο διάβα του χρόνου» η Πρόεδρος Παναγιώτα Μαρινοπούλου καλωσόρισε τους καλεσμένους ως εξής: «Είναι μεγάλη τιμή για το χωριό μας και για το Σύλλογό μας η παρουσία σας σήμερα εδώ. Μιλάμε για ένα μικρό χωριό με δραστήριους και δημιουργικούς ανθρώπους που στο διάβα του χρόνου ανέδειξε σημαντικές προσωπικότητες σε όλους τους τομείς τη κοινωνικής ζωής και συμμετείχε σε όλα τα

εθνικά προσκλητήρια. Κάτοικοι που ήρθαν πριν από αιώνες είτε από την Αρκαδία είτε από τη Βαρυμπόμπη και εγκαταστάθηκαν και διέγραψαν τη δική τους ιστορική πορεία. Για όλους μας ισχύουν τα λόγια του Νίκου Καζαντζάκη που διακήρυττε ότι η ψυχή ξέρει πολύ καλά και ας κάνει πολλές φορές πως το ξεχνά, πως έχει να δώσει λόγο στα πατρικά μας χώματα. Αυτό το χρέος μας υποχρέωσε να αφήσουμε για απόψε τουλάχιστον τα γλέντια και τους εκλεκτούς μεζέδες, που στην περιοχή μας κυριαρχούν και να δημιουργήσουμε μια διαφορετική εκδήλωση που κατά τη γνώμη μας έχει τα δικά της ποιοτικά χαρακτηριστικά και στέλνει τα δικά της μηνύματα σε μια εποχή κρίσης του ίδιου του αξιακού συστήματος. Αυτό το κάνουμε ως Σύλλογος και ως χωριό, όχι γιατί είμαστε θιασώτες και νοσταλγοί περασμένων εποχών, αλλά γιατί πιστεύουμε ότι το σήμερα περνά μέσα από το χθες. Ευχαριστούμε, λοιπόν, το Δήμο μας και τη Δημοτική αρχή, που στάθηκαν αρωγοί στην προσπάθειά μας και επίσης όλους όσους βοήθησαν στη σημερινή εκδήλωση. Το χωριό μας έχει ανάγκη από την ενεργή στήριξη όλων μας. Έχουν γίνει πολλά αλλά χρειάζονται και άλλα. Κύριε Δήμαρχε, ξέρουμε ότι σε συνεργασία με το συμπατριώτη μας Γενικό Γραμματέα, προχωράτε την ένταξη στο ΕΣΠΑ του δρόμου Δροσιά, Κουρτάκι, Βλάση, Άγιοι Απόστολοι. Αυτό θα θέλαμε να προχωρήσει γρήγορα αλλά και από την άλλη θα θέλαμε να υπάρξει συντήρηση στον υπάρχοντα δρόμο. Επίσης θα ζητούσα μέριμνα για την εσωτερική οδοποιία, ώστε να υπάρξει διόρθωση των δρόμων, γιατί η σημερινή κατάσταση δεν τιμά κανέναν. Θα ήθελα να σας γνωρίσω ότι αυτή η οδοποιία έχει γίνει πριν από δεκάδες χρόνια και μάλιστα από τον τότε Σύλλογο του χωριού μας. Τέλος θα ήθελα ο χώρος που βρισκόμαστε αυτή τη στιγμή να ολοκληρωθεί, να μη μείνει στη μέση, γιατί αποτελεί πηγή ζωής για το χωριό. Ξέρω πολύ καλά ότι δεν είναι της ώρας η προβολή των αιτημάτων μας, αλλά δεν θα μπορούσα να αφήσω την ευκαιρία ανεκμετάλλευτη. Κυρίες και κύριοι, αγαπητοί συμπατριώτες μ' αυτές τις λίγες σκέψεις ανοίγω τις εργασίες της εκδήλωσης του Συλλόγου μας και σας ευχαριστούμε για την παρουσία σας. Θα ήθελα επίσης να σας καλέσω στο λαϊκό γλέντι που διοργανώνει ο Σύλλογός μας στις 15 Αυγούστου στον ίδιο χώρο για αν διασκεδάσουμε και να αναπτύξουμε ό,τι μας ενώνει. Σας ευχαριστώ πολύ».

Αποκάλυψη μαρμάρινης πλάκας

Ο δήμαρχος Μεσσήνης Στάθης Αναστασόπουλος και η πρόεδρος των Απανταχού Βλασαίων Παναγιώτα Μαρινοπούλου αποκαλύπτουν τη μαρμάρινη πλάκα που ο Σύλλογος είχε τοποθετήσει στην είσοδο της εκκλησίας «Κοίμηση της Θεοτόκου» πάνω στην οποία είχαν χαραχτεί τα ονόματα των ιερέων που διακόνευσαν την ενορία και που είναι: Τσακαλόπουλος Παναγιώτης 1825-1855, Νικολόπουλος Αναστάσιος 1860-1882, Δούβαλης Αθανάσιος 1885-1920, Οικονομόπουλος Παύλος 1920-1924, Ρότσος Σπύρος 1925-1944, Ασημάκης Σπύρος 1945-1991, Καραμπάτος Βασίλειος 1991-1992, Πρωτοπαπαδάκης Μιχαήλ 1992-1994.

Μητροπολίτης Πατρών για τους Βλασαίους

Ο Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος κατά την επίσκεψή του στο Βλάση στις 13 Αυγούστου 2011 μεταξύ των άλλων είπε: "Υπάρχουν, αδελφοί μου, μερικά πράγματα που δεν μπορούν με τίποτα να αμφισβητηθούν. Αν βάλεις την αγάπη όλων των συγχωριανών, όποιοι κι αν είναι αυτοί σε μια ζυγαριά με σιδηροπέδι άλλο από την άλλη μεριά, να είστε βέβαιοι ότι θα βαρύνει η ζυγαριά από το μέρος της αγάπης. Ο λαός που ευφύεσται μιλάει για αυτή την αγάπη η οποία ενώνει όλους τους ανθρώπους. Είναι ο δεσμός του πνεύματος, ο δεσμός της καρδιάς, ο οποίος για εμάς τους Έλληνες ορθοδόξους χριστιανούς έχει μια γερή μια άσειστη βάση πάνω στο θεμέλιο που λέγεται Ιησούς Χριστός. Η βάση αυτής της ενότητας είναι η πίστη μας στον ένα και αληθινό Θεό, στον οποίο βαπτιστήκαμε, στον οποίο πιστεύουμε και με το όνομα του οποίου θα φύγουμε από τον κόσμο αυτόν για να περάσουμε στην αιωνιότητα. Να λοιπόν ο πρώτος σύνδεσμος, σύνδεσμος αγάπης και πίστεως. Το δεύτερο είναι ο σύνδεσμος του αίματος, ο οποίος συνδέει τους ανθρώπους σε ένα χωριό. Και επειδή, από ένα τέτοιο χωριό κατάγομαι, γνωρίζω τι θα πει αυτός ο σύνδεσμος και πόσο ισχυρός είναι έστω και αν οι άνθρωποι μεταξύ τους δεν μπορούν να καταλάβουν. Όταν απομακρύνονται λίγο από αυτό, γιατί έτσι τα φέρνει ο Θεός τα πράγματα και τα οικονομεί και αισθάνονται ότι εδώ είναι οι ρίζες τους, εδώ είναι το πνεύμα τους, εδώ είναι τα πατρογονικά τους τότε το κατανοούν πολύ καλά. Αυτός λοιπόν ο δεσμός ποτέ δε σβήνει από την καρδιά τους και από την ψυχή τους και όσοι καταγόμαστε από ένα χωριό, όπως κι εσείς, όπου κι αν βρίσκεστε και όπου κι αν βρεθείτε μέρα και νύχτα εδώ γυρίζετε. Εδώ είναι το κέντρο της ζωής σας εδώ είναι οι σχέσεις σας. Γιατί, αδελφοί μου, μας συνδέουν οι αναμνήσεις. Είναι μέσα στην καρδιά μας πράγματα που μας δεσμεύουν που κανείς δεν μπορεί να καταλάβει αν δεν τα βιώνει εσωτερικά. Ποιες είναι αυτές οι αναμνήσεις; Είναι τα σπίτια τα οποία φιλοξένησαν τα πρώτα παιδικά βήματα και κλάματα του κάθε ανθρώπου. Αυτά τα σπίτια τα οποία σε πολλά χωριά, δυστυχώς σήμερα εγκαταλείπονται και τα βλέπουμε και πονάει η ψυχή μας. Όμως όπως λέγει και ο Παλαμάς:

«Το σπίτι που γεννήθηκε και ας το πατάν οι ξένοι, στοιχείο ναι που με καρτερεί, στοιχείο που με προσμένει».

Είναι οι εκκλησιές μας. Είναι ο ναός εδώ της Θεοτόκου, ο οποίος φιλοξένησε τα πρώτα σκιρτήματα της καρδιάς της δικής σας, αγάπη των προγόνων σας. Εδώ οι χαρές, εδώ οι λύπες, εδώ οι πόνοι και οι στεναγμοί. Εδώ σας έφεραν οι μητέρες σας βρέφη τεσσαράκονθήμερα, για να σας δεχθεί ο ιερέας στην αγκαλιά του και να σας προσφέρει το Θεό. Εδώ εις τα παρεκκλήσια και τα εξωκκλήσια του χωριού βαπτιστήκατε στο όνομα του πατρός και του υιού και του αγίου πνεύματος και γίνατε μέλη τμήα του σώματος του Χριστού και, δηλαδή της εκκλησίας. Εδώ χαρήκατε στιγμές ευλογημένες και στιγμές άτυχες, αλλά εδώ προπέμψατε στην αιωνιότητα πρόσωπά σας αγαπημένα. Να λοιπόν γιατί είπα ότι είναι θησαυρισμένα στην καρδιά

σας πράγματα τα οποία κανείς δεν μπορεί να γνωρίζει αν δε τα ζήσει όπως εσείς, όπου κι αν βρίσκεστε. Είναι το σχολείο μετά από την εκκλησία, εκεί όπου παίξατε σαν παιδιά και όπου ακούσατε τα πρώτα γράμματα. Δεν ξέρω αν λειτούργει το σχολείο εδώ αλλά τώρα τελευταία σε πολλά χωριά έκλεισαν τα σχολεία. Ο κύριος Γενικός εδώ τα γνωρίζει. Να σας πω σας πω μόνο τούτο. Όταν ήρθαν από το χωριό μου και μου είπαν «Σεβασμιότατε το σχολείο του χωριού μας κλείνει», χωρίς να το καταλάβω, δάκρυα κύλησαν από τα μάτια μου. Αλλά όπως και να 'χει το πράγμα εμείς ξαναγυρίζουμε εκεί, γιατί εκεί είναι οι πνευματικές αξίες. Σε αυτό τον τόπο βιώσατε και άλλες στιγμές και έχετε και άλλες αναμνήσεις από τους γάμους του και τα πανηγύρια του τα οποία σας ενώνουν και σας κάνουν μία ψυχή. Αδελφοί μου, βρισκόμαστε μέσα σε αυτό τον ιερό ναό στο χωριό του κυρίου Αποστολόπουλου με τον οποίο μας συνδέει πολύ μεγάλη φιλία και ισχυρός δεσμός αδελφικής αγάπης από πολλά χρόνια από τότε που ήμασταν νέοι και αποφοιτήσαμε και οι δυο από την Παιδαγωγική Ακαδημία Τριπόλεως. Και άλλον βλέπω απέναντί μου, το Φώτη τον Κωτσόβολο, με τον οποίο ήμασταν και με κείνο μαζί στην Ακαδημία και δεν ήξερα ότι είναι από δω το χωριό σας. Αγαπημένα πρόσωπα λοιπόν πολλά. Όταν μου είπε ο κύριος Αποστολόπουλος ότι θέλω να κάνω στο χωριό μου μια γιορτή και θα το πω στον άγιο Μεσσηνίας και θα σας παρακαλέσω να είστε μαζί αισθάνθηκα μεγάλη συγκίνηση, για την τιμή που ανήκει στους ιερείς οι οποίοι προσέφεραν τη διακονία τους στον ναό του χωριού μας. Για να τιμήσουμε όλους εκείνους, οι οποίοι μέσα από την απλότητά τους, μέσα από την ταπεινώσή τους, μέσα από τον ενάρετο βίο τους, έχτισαν σε αυτό το χωριό και προσέφεραν τα μίλα της αγνής καρδιάς τους. Αυτό το ναό τον έχτισαν οι παλαιότεροι, όπως και άλλοι ναούς, με φτώχεια, με ανέχεια και με δάκρυα. Μπορεί να μην είχαν να φάνε, αλλά έκτισαν τις εκκλησίες περίπλამπρες. Αυτό το ναό τον όποιο διατηρείται και σεις, όπως βλέπω σε αρίστη κατάσταση,

με τις ευλογίες του Σεβασμιοτάτου ποιμενάρχου σας. Αυτός ο ναός άκουσε τα πάντα για σας και οι τοίχοι μιλάνε για τον καθένα ξεχωριστά. Τελειώνοντας να ευχαριστήσω και εσάς αγαπητέ μου και φίλτατε Τάσο Αποστολόπουλε, μέσα από την καρδιά μου για τη συγκίνηση που μου έδωσες την ευκαιρία να ζήσω σήμερα κοντά στους ανθρώπους που τόσο αγάπησες και για τους οποίους συχνά πυκνά μου μιλάς. Έχουμε κάνει μια ιστοσελίδα, Σεβασμιότατε, για το χωριό μας και θέλω να προβάλω την πατρογονική μας κληρονομιά. Χαίρομαι γιατί αυτές είναι οι ρίζες της φυλής μας και δεν πρέπει να τις χάσουμε. Αυτή την ώρα θυμάμαι, και με αυτό κλείνω, τους στίχους ενός ποιητή από την Αρκαδία, ο οποίος λέγει για την πατρίδα του, το μεταφέρω κα για τη δική σας πατρίδα και σας παρακαλώ να το κρατήσετε μέσα στην καρδιά σας ως θησαυρό πολύτιμο και αν θέλετε να το αξιοποιήσετε. Λέγει λοιπόν αυτός ο ποιητής:

μη χάστε του τόπου μας
τη βελουδένια χάρη
που σαν πηγή, χρυσοπηγή,
βγαίνει απ' την ψυχή του
και ευλογηθεί η κορφή του.

Και σεις αδερφοί μου, μη χάσετε του τόπου σας τη βελουδένια χάρη, αυτού του τόπου που έχει τόσα να πει. Αυτής της πέτρας που έχει τόσα να μαρτυρήσει, για την τοπική εκκλησία, για την τοπική κοινωνία και για την Ελλάδα ολόκληρη. Χρόνια Πολλά και ευλογημένα».

Η Πρόεδρος του Συλλόγου τιμά το Μητροπολίτη Πατρών

Η Πρόεδρος του Συλλόγου των Απανταχού Βλασαίων Παναγιώτα Μαρινοπούλου σε ένδειξη τιμής για το θεάρεστο έργο του Μητροπολίτη Πατρών κ.κ. Χρυσόστομου του αποδίδει τιμητική πλακέτα.

Στοιχεία εφημερίδας

ΒΛΑΣΗ

Δίμηνη έκδοση του Συλλόγου των Απανταχού Βλασαίων «ΤΟ ΒΛΑΣΗ»
Συντάσσεται με ευθύνη του Διοικητικού Συμβουλίου

Ιδιοκτήτης:

Σύλλογος Απανταχού Βλασαίων «ΤΟ ΒΛΑΣΗ»

Δ/νση: Βλάση Μεσσηνίας Τ.Κ. 24014

Εκδότης-Διευθυντής: Παναγιώτα Μαρινοπούλου

Δ/νση: Κανάρη 36, Καλαμάτα. Τ.Κ. 241100, τηλ.6976670736

Σύνταξη-Επιμέλεια Ύλης: Τάσος Αποστολόπουλος

Δ/νση: Δημητρακοπούλου 20, Τρίπολη, τηλ. 6977278756